

El dietari de Jordi Llavina

TABAC DE REGALIA

Una delícia de llibre

Reps el servei de novetats d'una editorial i, entre els diversos títols que presenta, n'hi ha un que intueixes, de seguida, que t'agradarà. L'editorial és de plena confiança: Perifèrica, una de les més rigoroses i interessants de l'estat. El llibre du per títol *Nagori*, un concepte japonès que explicaré més avall, i el subtítol següent: "La nostalgia por la estación que termina". Qui em llegeix sovint, ni que sigui de tant en tant, ja deu haver entès que tot això m'havia, per força, d'atrapar. N'és autora una japonesa dos anys més jove que jo, nascuda a Tokio, però resident, des de fa més de vint anys, a París: Ryoko Sekiguchi. Poeta i crítica gastronòmica. Demano el llibre a l'editorial, i m'arriba al cap de dos dies. Tres dies més tard, ja està llegit i paït. Una delícia, sí.

He pensat en aquella poesia de Rilke que, traduïda al català, comença dient: "Senyor, el temps ha arribat. Enorme fou l'estiu". I, tres versos més avall: "Als últims fruits ordena de ser plens, / dos dies més de sud dona'ls encara". El meu amic Francesc Parcerisas va fer servir aquest darrer vers per titular un dels seus llibres de versos, magnífics: *Dos dies més de sud*. Sí, he pensat en Rilke, i en aquests seus versos, perquè Sekiguchi reflexiona molt, en aquesta obra, sobre els productes gastronòmics i

Coberta del llibre de Ryoko Sekiguchi

sobre la temporalitat. I és que *Nagori* és, al capdavall, un llibre sobre el temps; per tant, un llibre, en essència, filosòfic, que no és tan lluny, posem per cas, de *Sobre el temps*, de Rüdiger Safranski. Sí, la matèria literària del llibre és el temps, i, en concret, la tensió entre el *temps lineal*, el de vida d'una persona, i el temps cíclic, que és el que marca el cicle estacional. Atenció, però: l'alternança de les quatre estacions no és universal. L'autora ens assabenta que el calendari estacional japonès comprèn vint-i-quatre estacions que poden arribar a ser... setanta-dues! Hi ha regions de la Terra que només compten amb dues estacions: l'eixuta i la humida.

Nagori parla, doncs, del temps. L'autora es mostra crítica amb determinats conceptes en voga, en les

nostres societats occidentals. Sobretot amb el de *producte de temporada*, un concepte que molts dels que ara mateix llegeixen aquesta columna —i jo, que l'he escrita, el primer— ens prenem molt seriosament, tot mirant de sotmetre'ns al seu rigor.

Passem, però, a l'explicació dels conceptes basals de l'obra: "Existen tres términos diferenciados para describir en qué estado de la estacionalidad se encuentra un alimento: *hashiri*, *sakari* y *nagori*. Designan, respectivamente, el equivalente a 'primeros frutos', a 'plena temporada', y el último, *nagori*, al final de la temporada, 'la nostalgia por la estación que termina'". Sekiguchi exposa que no sabem percebre allò que està mancat de nom. En català, en castellà, no disposem d'aquests tres conceptes, i formulem amb altres paraules, menys matisades, la nostàlgia o la malenconia per allò que es perd. El llibre de l'autora japonesa barreja amb una gran originalitat reflexions molt fondes, de caràcter filosòfic, amb consideracions sobre el món de la cuina i les, sovint, estranyes fal·leres d'alguns xefs: "La salazón y el confitado se asemejan al arte de detener el tiempo: brindan a la materia orgánica la inmovilidad temporal, permiten que un cuerpo perecedero exista durante más tiempo".

//// POESIA | Novetat editorial

Marta Pérez Sierra presenta el poemari 'En brut' a l'Agrícol

3d8
Vilafranca

L'Agrícol de Vilafranca acollirà aquest dissabte la presentació del poemari *En brut* (Témenos Edicions, 2022), de Marta Pérez Sierra. Serà a les 7 del vespre a la Sala Sara Kirchner, en un acte organitzat per la Secció literària de l'Agrícol. Acompanyaran l'autora Teresa Costa-Gramunt, poeta i autora de l'epíleg; Pere Cabaret, autor del pròleg; Anna Ruiz Mestres, professora i crítica literària, i Carles Cervelló, poeta i editor.

En brut és un llibre testimoni del període de la Guerra Civil i la dura postguerra a través de la mirada de Santiago Borrell, a partir de les llibretes amb dibuixos fets en els darrers anys de vida, que el seu fill Pere Borrell conserva, i que el llibre reproduceix amb fotografies artístiques d'Enric Macià. Pérez Sierra ha posat paraules al llegat, en un diàleg amb els dibuixos potents i màgics de Santiago Borrell, que actuen com a detonant de la reflexió poètica. Un treball d'introspecció que ha portat a la poeta pel camí de cendres que deixa l'incendi dels anys. El dolor i el goig, la música per sobreviure.

Teresa Costa-Gramunt, a l'epíleg del poemari, destaca que hi podrem "retrobar la veu, a vegades un crit, una riulla o un plor, que d'alguna manera s'amagava en cada dibuix, en cada traç. Sens dubte són un repte artístic rellevant que Marta Pérez Sierra assoleix de cristallitzar amb grans dosis d'energia creadora".

Marta Pérez Sierra és autora de tretze poemaris, entre els quals destaquen: *Dones d'heura* (Pagès, 2011), II Premi Jordi Pàmies; *Ostatge* (Témenos, 2016), XXII Premi Josep Fàbregas i Capell; *Llavors, els peixos* (La Garúa - Tanit, 2017) amb pintures de Jordi Vila Llacer; *Escorcoll* (Edicions del Buc, 2019) XXXVI Premi Manuel Rodríguez Martínez - Ciutat d'Alcoi; *Punta de plom* (Pagès editors, 2020) XVI Premi Agustí Bartra - Ciutat de Terrassa, i *En brut* (Témenos Edicions, 2022). El seu últim llibre publicat és *Un bonsai dins meu* (Editorial Aledis, 2022), amb il·lustracions de Núria Saladrigas.

// LLEGAT Un llibre testimoni del període de la Guerra Civil i la dura postguerra a través de la mirada de Santiago Borrell

9è FESTIVAL SOLIDARI
MUSICVEU
pinnae

4 MARÇ
20.30h

Mikel Erentxun
Amigos DE Guardia
Tour 2023

• Viu en directe la millor versió dels '80 •

El Casal - Societat la Principal
Vilafranca del Penedès

Entrada solidària 20€ • www.musicveu.cat • **Taquilla Fòrum Berger**

En benefici de:

Patrocinadors:

